

gøre opmærksom paa, at de Bevillinger til Gunst for Landbruget, som der var en saa levende Interesse for her i Foraaret, ere opførte paa det nuværende Finanslovsforslag. Den ærede Landbrugsminister gav jo allerede Tilsagn derom i Foraaret; dette Løfte er nu indfriet, og der vil altsaa blive Lejlighed til at faa disse Foranstaltninger iværksatte paa den heldigst mulige Maade. Om jeg skulde gøre en Henstilling til den ærede Finansminister og det kommende Udvalg ved Behandlingen af denne Sag, skulde det være den, at man bestræber sig for at faa disse Bidrag til Gunst for Landbruget fordelt til de forskellige Landsdele saa rimeligt som muligt. Der synes at være nogen Forfordeling at øjne i den foreløbige Uddeling af Midler, men det vil jo vistnok efter nærmere Forhandling kunne ændres saaledes, at alle Parter kunne blive tilfredse dermed. En anden Egenhed ved det foreliggende Finanslovsforslag ere de ret betydelige Forøgelse paa de ekstraordinære militære Budgetter. Jeg vil kun udtale det Ønske, at det maa kunne lykkes at opnaa en Forstaaelse derom, idet det jo vistnok kan forudsættes som givet, at den højtærede Regering ikke kan paaregne at faa disse Bevillinger gennemførte i det Omfang, hvori de ere forelagte. — Forøgelserne ere jo ikke ganske ubetydelige. Jeg vil gerne forfølge denne Tanke, som det ærede Medlem, der nys satte sig, fremsatte, nemlig den, at der har været Spørgsmaal om at fortsætte Konverteringen af Statsgælden. Det har jo forlydt, at man fra Regeringen omgikkes med denne Tanke og vel ogsaa noget drevet af det Hensyn, at den Nedgang i Renten af faste Prioriteter, som har fundet Sted i Løbet af de foregaaende Aar, i Løbet af det sidste Aar har svinget saaledes, at der atter har fundet en Forhøjelse af Renten Sted eller rettere sagt en Nedgang i Kurserne for Prioritetsobligationerne. Kunde der gøres noget i den Retning, vilde det vistnok være meget heldigt og vel anbragt, og jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, hvad Regeringen i den Henseende har haft under Overvejelse, og hvad der maatte paatænkes. Jeg ved meget vel, at der vil kunne svares dertil, at Chancerne for en Konvertering kunde synes at stille sig mindre gunstig i Øjeblikket, hvor Kursen har været saa øjensynlig dalende, men paa den anden Side ville jo ærede Medlemmer have lagt Mærke til, at man i Norge har foretaget en Statsgældskonvertering fra 3½ til 3 pCt., ogsaa under de Vilkaar, de Konjunkturer, som for Øjeblik-

ket finde Sted. Man maa altsaa forudsætte, at der har kunnnet opnaas antagelige Vilkaar, og jeg tillader mig derfor, som sagt, at spørge den højtærede Finansminister, hvad der i saa Henseende har været paatænkt, og om der paatænkes nogen saadan Foranstaltning i den nærmeste Fremtid. Det vil utvivlsomt blive set paa med megen Interesse fra alle de paagældende interesseredes Side. Vi vide jo, hvilken Virkning Statsgældskonverteringen tidligere har haft paa Rentefoden i det hele taget her i Landet.

Naar man kaster et Blik paa Sommerens Forhandlinger i politisk Henseende, har det jo været saa, at den Begivenhed, der var Hovedbegivenheden i forrige Samling, og som har kastet sin Skygge hen over alle politiske Forhandlinger i Sommerens Løb, var det gamle Ministeriums Afgang, og for saa vidt ogsaa det ny Ministeriums Tiltræden. Jeg tror, at man med en vis Tilfredsstillelse, ogsaa særlig fra vor Side, har kunnet se paa de Forhandlinger, der derom have fundet Sted, idet det jo er øjensynligt, at man fra begge Sider, baade fra Folketingets og fra Landstingets Side, har været meget ivrig beskæftiget med at fralægge sig Beskyldningen for det tidligere Ministeriums Afgang; naar man er saa særdeles beskæftiget med at fralægge sig Skylden for en Handling, maa det jo forudsættes, at man anser denne Handling for at være en mindre heldig, for ikke at sige daarlig Handling. Det er øjensynligt, at derom have Talerne og Tankerne drejet sig i Sommerens Løb, hvorvidt man har kunnet kaste Skylden paa hinanden for denne Bedrift. Jeg skal altsaa kun konstatere dette, at det kan siges at være den almindelige Opfattelse her til Lands nu i Folket, at det var en sørgelig Begivenhed, da Ministeriet Reedtz-Thott maatte fratræde. Naar jeg siger, at man har været ivrig beskæftiget med at give hinanden Skylden for denne Gerning, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der vistnok ogsaa har lydt andre Røster, at der har lydt enkelte Røster, nærmest stammende fra Hovedstadens Kilde, som have vedkendt sig, at denne Begivenhed var en Sejr, at det var heldigt, lykkeligt og tilfredsstillende, og det er da mærkeligt at se, at det virkelig er lykkedes et forholdsvis ringe Mindretal — saaledes maa det opfattes — i hver af Rigsdagens Afdelinger at føre denne Krig igennem. Jeg vilde ønske, at Flertallet i begge Ting i Fremtiden maatte være sig deres Ledelse saa meget mere bevidst, at de ikke kom til at